

Afgørelse truffet af:
Ankestyrelsen

Afgørelsesdato:
17-06-2009

Uds. dato:
03-08-2009

Nummer:
162-09

J.nr.
2000540-08

Status: Gældende

Principafgørelse om: **tilbud - kontanthjælp - ungdomsuddannelse - særligt behov - retskrav**

Lov:

Lov om en aktiv beskæftigelsesindsats - lovbekendtgørelse nr. 439 af 29. maj 2008 - § 2, § 3, § 32, § 37, § 38 og § 94

Lov om aktiv socialpolitik - lovbekendtgørelse nr. 1460 af 12. december 2007 - § 11, § 12, § 13 og § 13, 13 c
Lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov - lov nr. 564 af 6. juni 2007 - § 1, § 2, § 4, § 5 og § 6

Resumé:

En ung med diagnosen infantil autisme havde ret til at få tilbudt et uddannelsesforløb, som han havde fået efter lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov, som et tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats. Dette gjaldt også selvom, der var tale om et uddannelsesforløb på tre år.

Begrundelsen var, at der var et retskrav på et tre årigt uddannelsesforløb, når den unge var omfattet af målgruppen for lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov.

Begrundelsen var endvidere, at den unge var omfattet af målgruppen i beskæftigelsesindsatsloven vedrørende personer, der også havde andre problemer ud over ledighed, og at der til denne målgruppe kunne gives et uddannelsesforløb efter beskæftigelsesindsatsloven.

Der kunne endvidere ydes kontanthjælp under uddannelsesforløbet, idet ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov ikke var SU-berettigende.

Der var i lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov ikke taget stilling til, hvilken forsørgelsesydelse, der kunne ydes under uddannelsesforløbet.

Sagsfremstilling:

En ung mand med infantil autisme var tilkendt et særligt tilrettelagt uddannelsesforløb efter lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov. Der var efter denne lov et retskrav på et 3-årigt uddannelsesforløb, hvis den unge var omfattet af målgruppen for unge med særlige behov. Uddannelsen var ikke SU-berettigende.

Den unge mand havde valgt ejendomsassistentlinjen med henblik på at blive pedelmedhjælper.

Da han fyldte 18 år, søgte han kommunen om kontanthjælp. Han fik bevilget kontanthjælp i ca. en måneds tid. Kommunen standsede herefter kontanthjælpen, da kommunen betragtede ham som studerende under ungdomsuddannelsen.

Kommunen gav samtidig afslag på hans ansøgning om, at det 3-årige uddannelsesforløb kunne gives som tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven også henset til uddannelsesforløbets varighed.

Kommunen tilbød ham i stedet et kortere forløb i form af virksomhedspraktik som pedel og med mentorstøtte efter beskæftigelsesindsatsloven.

Beskæftigelsesankenævnet ændrede kommunens afgørelse, idet nævnet fandt, at uddannelsesforløbet skulle gives efter beskæftigelsesindsatslovens § 32, stk. 1, nr. 2.

Nævnet fandt endvidere, at han havde ret til kontanthjælp under ungdomsuddannelsen, jf. beskæftigelsesindsatslovens § 38, jf. aktivlovens § 11, stk. 1 og 2, jf. § 12, stk. 1, jf. § 13, stk. 3, 1. pkt samt § 13 c.

Kommunen klagede over nævnets afgørelse til Ankestyrelsen.

Kommunen ønskede ved klagen en vurdering af, om beskæftigelsesankenævnet kunne sætte kommunens skøn ud af funktion ved at omgøre et kortere tilbud, som kommunen fandt fuldt ud modsvarede et længere tilbud i

henhold til beskæftigelsesindsatslovens § 32, stk. 1, nr. 2.

Kommunen ønskede ved klagen endvidere en vurdering af, om der kunne gives en 3-årig uddannelse i henhold til beskæftigelsesindsatslovens § 32, stk. 1, nr. 2.

Beskæftigelsesankenævnet bemærkede supplerende i genvurderingen, at der efter lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov var et retskrav på en ungdomsuddannelse, og at han var omfattet af personkredsen for denne lov. Nævnet vurderede, at han med overvejende sandsynlighed ikke ville kunne gennemføre en almindelig uddannelse, heller ikke med revalideringsmæssig støtte.

Nævnet bemærkede, at han ikke ville opnå en egentlig kompetencegivende uddannelse ved dette særligt tilrettelagte forløb, men at han ville kunne opnå faglige kvalifikationer i betydningen faglige færdigheder samt personlige og sociale kompetencer, der skønnedes at ville kunne gøre ham i stand til at opnå beskæftigelse inden for pedel/ejendomsserviceassistent-området, evt i en form for støttet beskæftigelse. Nævnet fandt således, at hans uddannelsesforløb var i overensstemmelse med beskæftigelsesindsatslovens § 32, stk. 3, hvorefter tilbudet skulle udvikle eller afdække den lediges faglige, sociale eller sproglig kompetencer med henblik på opkvalificering på arbejdsmarkedet.

Nævnet fandt ikke, at en almindelig virksomhedspraktik og mentorordning efter beskæftigelsesindsatsloven var tilstrækkelig til at tilgodese hans særlige behov.

Nævnet bemærkede videre i genvurderingen, at nævnet havde været opmærksomt på beskæftigelsesindsatslovens § 94. Nævnet fandt dog ikke, at der i bestemmelsens ordlyd eller forarbejderne var holdepunkter for en antagelse om, at tilbudet maksimalt kunne have en varighed på 18 måneder, således at en 3-årig ungdomsuddannelse for unge med særlige behov på grund af en tidsmæssig grænse ikke ville kunne bevilges efter § 32, stk. 1, nr. 2, i beskæftigelsesindsatsloven. Nævnet henviste i den forbindelse til notat af 23. juni 2008 fra Arbejdsdirektoratet, hvor Undervisningsministeriet blandt andet havde spurgt Arbejdsdirektorat om hvilke muligheder, der var, for at unge i ungdomsuddannelsen for unge med særlige behov kunne få kontanthjælp.

Arbejdsdirektoratet havde som svar herpå blandt andet anført, at en ung, der var fyldt 18 år, kunne få kontanthjælp, hvis betingelserne herfor var opfyldt, samt at muligheden for at give tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats var meget bred, og at der principielt ikke var noget til hinder for, at ungdomsuddannelsen kunne gives som et tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven og dermed med bevarelse af kontanthjælpen.

Sagen blev behandlet i principielt møde til belysning af praksis for tilbud efter kapitel 10-12 i beskæftigelsesindsatsloven.

Afgørelse:

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg fandt, at den unge havde ret til at få tilbudt det særlige tilrettelagte uddannelsesforløb som et tilbud efter § 32, stk. 1, nr. 2, jfr. stk. 3, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats.

Beskæftigelsesudvalget fandt endvidere, at han havde ret til at modtage kontanthjælp under uddannelsesforløbet, jfr. § 38, stk. 2, i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats, jfr. § 11, stk. 1 og 2 samt § 12, stk. 1 og § 13, stk. 3. 1. pkt. og 13c, i lov om aktiv socialpolitik.

Beskæftigelsesudvalget lagde som grundlag for at tilsidesætte kommunens vurdering vægt på, at han efter lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov havde et egentligt retskrav på et 3-årigt uddannelsesforløb, idet han var omfattet af målgruppen i denne lov.

Udvalget lagde endvidere vægt på, at han samtidig var omfattet af målgruppen i lov om en aktiv beskæftigelsesindsats om personer, der også havde andre problemer udover ledighed, og at der til denne persongruppe kunne gives tilbud om særligt tilrettelagt uddannelsesforløb efter kapitel 10 i beskæftigelsesindsatsloven.

Udvalget fandt i lighed med nævnet ikke, at der ud fra ordlyden af § 94 eller bemærkningerne hertil var holdepunkter for at antage, at tilbudet maksimalt kunne have en varighed af 18 måneder.

I udvalgets overvejelser indgik Arbejdsdirektoratets notat den 23. juni 2008, hvor Arbejdsdirektoratet som svar på spørgsmål fra Undervisningsministeriet om lov om ungdomsuddannelse for unge med særlige behov havde anført, at muligheden for at give tilbud efter lov om en aktiv beskæftigelsesindsats var meget bred, og at der principielt ikke var noget til hinder for, at ungdomsuddannelsen kunne gives som et tilbud efter beskæftigelsesindsatsloven.

Udvalget vurderede i lighed med nævnet, at hans særlige behov for hjælp til at få arbejde bedst tilgodesås ved, at han fulgte det for ham særligt tilrettelagte uddannelsesforløb, som også var hans eget ønske. Udvalget bemærkede i den forbindelse, at formålsbestemmelsen i beskæftigelsesindsatsloven også tilsagde, at der skulle tages hensyn til den enkeltes ønske.

Udvalget havde ved vurderingen af, at der kunne ydes kontanthjælp under uddannelsesforløbet, lagt vægt på, at der ikke var tale om en SU-berettigende uddannelse, og at det af beskæftigelsesindsatsloven fremgik, at der til personer, der også havde andre problemer udover ledighed under tilbudet kunne ydes hjælp efter aktivloven, herunder kontanthjælp.

Udvalget var ved vurderingen heraf opmærksom på ovennævnte notat fra Arbejdsdirektoratet om, at der kunne ydes kontanthjælp, hvis den unge var fyldt 18 år, og betingelserne herfor var opfyldt.

Ankestyrelsens Beskæftigelsesudvalg kom således til det samme resultat som beskæftigelsesankenævnet.